

РЕШЕНИЕ

№ 309

гр. Стара Загора, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Емилия Енчева

при участието на секретаря Ивелина Б. Костова
като разгледа докладваното от Емилия Енчева Гражданско дело №
20215530101656 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 415 от ГПК във вр. с чл. 422 от ГПК.

Ищецът БНП Париба Пърсънъл Файненс ЕАД твърди в исковата си молба, че вземането им се основава на договор за кредит № CREX-14287371 сключен на 17.12.2016 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ като кредитор и ИЛ. Ф. С. като кредитополучател. Договорът бил сключен за закупуването на стоки и услуги на изплащане за срок от 36 месеца, обхващащ периода сключване на договора до 05.12.2019 г., съгласно погасителен план, включваща падежните дати и месечните погасителни вноски, размер на вноската и размера на оставащата главница.

Считат, че след сключване на договора сумата за закупуване на стоки е била преведена по сметка на упълномощения търговски партньор. Извършването на плащането по посочения начин съставлява изпълнение на задължението на кредитора да предостави на кредитополучателя кредита, предмет на процесния договор съставляващ плащане, извършено от името на кредитора и за сметка на кредитополучателя по дължимо платимо вземане на горепосочения търговски партньор от кредитополучателя и създава задължение за кредитополучателя да заплати на кредитора 36 месечните погасителни вноски всяка в размер на 75.66 лева; въз основа на индивидуалния кредитен профил на ответника е определен годишен процент на разходите, като е посочена и общата стойност на плащанията.

Месечните погасителни вноски съставляват изплащане на главницата по кредита, ведно с надбавка, съставляваща печалбата на кредитора (чл. 2). Надбавката (възнаградителна лихва) се формира съобрази приложимите по договора ГЛП и ГПР.

Твърди, че ГЛП е лихвеният процент, изразен като фиксиран или като променлив процент, който се прилага на годишна основа към сумата на усвоения кредит.

ГПР показва действителното оскъпяване на всеки кредит, като към лихвения процент по кредита се добавят всички останали разходи, настоящи и бъдещи, свързани с него. ГПР е общата цена на кредита за потребителя, изразена като годишен процент от сумата на отпуснатия и редовно обслужван кредит. При изчисляването му се включват всички задължителни такси за сметка на клиента, свързани с отпускането на кредита. Лихвеният процент по кредита е фиксиран за срока на договора, като началната дата за изчисляване на ГПР е датата на подписване на договора при допускането, че годината има 365 дни, независимо дали високосна и договорът е валиден за целия срок като страните изпълняват точно задълженията си по него.

На основание на чл. 2 във връзка с чл. 3 от договора за ответника възниква задължението да погаси заем на 36 месечни вноски, всяка по 75.66 лева, като в чл. 3 от договора е предвидено, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата.

На основание чл. 3 от договора при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата върху всяка погасителна вноска.

Заявява, че обезщетението за забава е равно на ОЛП, обявен от Българската народна банка, в сила от 1 януари съответно от 1 юли на текущата година плюс 10%. Лихвените проценти в сила от 1 януари на текущата година са приложими за първото полугодие на съответната година, а лихвените проценти в сила от 1 юли с приложими за второто полугодие. Обезщетението за забава се изчислява на дневна база като дневният размер за просрочени задължения е равен на $1/360$ част от годишния размер, определен в предходното изречение.

ИЛ. Ф. С. е преустановил редовното обслужване на стоковия потребителски кредит на 05.02.2017 година, към която дата са били заплатени 1 броя погасителни вноски.

На основание чл. 3 от договора, вземането на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България става изискуемо в пълен размер, ако кредитополучателят просрочи две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната месечна вноска, която в настоящия случай е 05.03.2017, от която дата вземането е станало ликвидно и изискуемо в целия му размер.

Счита всички претенции за дължими, на основание изтичането и падежирането на последната погасителна вноска по съставения между страните погасителен план, която е била на 05.12.2019 г., Т.е. към датата на депозиране на заявлението по чл.410 от ГПК, по кредита е изтекла и последната падежна дата, въз основа на което счита вземането за ликвидно и изискуемо на посоченото основание.

Твърди, че предвид изложеното кредитора е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в Районен съд – Стара Загора за следните дължими суми по договор за отпускан на потребителски кредит № CREX-14287371 както следва: 1 720.96 лева – главница; 927.14 лева – възнаградителна лихва за периода от 05.02.2017 г. до 05.12.2019 година; 610.98 лева – мораторна лихва за периода от 05.03.2017 г. до 16.10.2020 г. законната лихва за забава от датата на завеждане на заявлението за издаване на заповед за парично задължение по чл. 410 ГПК до окончателното изплащане на вземането.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че в полза на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А. чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България съществува вземането по договор CREX-1428737 обективизирано в заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № 4867/2020 г. по описа на Районен съд - Стара Загора, а именно: 1 720.96 лева – главница по договора за кредит 927.14 лева възнаградителна лихва, 610.98 лева – мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 05.03.2017 г. до 16.10.2020 г., ведно със законната лихва, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение

по чл. 410 ГПК до окончателното изплащане на вземането.

При условията на евентуалност, в случай че така предявеният установителен иск бъде отхвърлен поради ненадлежно обявена предсрочна изискуемост на вземането по кредита преди депозирание на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, моли съда да приеме, че е предявен осъдителен иск и да бъде прието, че същият има характер на волеизявление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, чрез връчване на препис от същия на ответната страна.

Моли съда в полза на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А. чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А клон България да бъдат присъдени и направените във връзка с издаването на заповед за изпълнение по ч. гр.д. № 4867/2020 по описа на Районен съд - Стара Загора разноски както следва: 57.11 лева – държавна такса. 50.00 лева – юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, както и разноските за настоящото съдебно производство – 57.11 лева – държавна такса и 100.00 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Банкова сметка, по която може да се плати присъдената сума:

IBAN: BG 17 CITI 9250 1010 0091 20, BIC/SWIFT: CITI BG SF, Ситибанк Европа АД, клон България

Моли съда да бъде взето предвид, че „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД има статут на „заличен търговски в Търговския регистър, считано от 24.04.2018 година. Дружеството е преобразувано по реда на чл. 265 от Търговския закон (ТЗ) чрез трансгранично вливане в едноличния собственик на капитала му „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А - Франция с номер в Търговски и фирмен регистър 542 097 902. Съгласи разпоредбата на чл. 265о, ал. 2 ТЗ с вписването на преобразуването се прекратява преобразуващото дружество при което правата и задълженията му преминават върху приемащото дружество.

На основание чл. 265м от ТЗ и в съответствие с чл. 13 от Директива 2005/56/ЕО на Европейския парламент Съвета във връзка с чл. 3 и чл. 4а от Директива 2009/101/ЕО на Европейския парламент и Съвета посочените обстоятелства са вписани в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор от назначения особен представител на ответника адв. Л.Н., в който счита, предявеният иск е допустим, но неоснователен. Твърди, че действително на 17.12.2016 г. ответникът е сключил с БНП Париба Пърсънъл Файненс ЕАД гр. София Договор за потребителски кредит, с отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и използване на кредитна карта CREX-14287371 оторизационен код a8600uyt. По силата на сключения договор за потребителски кредит на ответника е предоставен паричен кредит в размер на 1 769.00 лева, който следва да бъде върнат на 36 броя равни месечни погасителни вноски, всяка от които в размер на 75.66 лева, при Годишен процент на разходите 36.32% и Обща стойност на плащанията (с първоначална вноска) в размер на 2 743.76 лева.

Счита, че договорът за кредит е недействителен на основание чл.22 от ЗПК. Не са спазени изискванията на чл. 11, ал. 1, т.9 и т. 12 от ЗПК, тъй като в договора не е посочена информация за правата на кредитополучателя при погасяване на главницата по договора, погасителният план не съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяване на главницата, лихвата, допълнителни разходи и др.

Сочи, че задължителното съдържание на договора, като условие за неговата действителност, следва да съдържа данни за разходите по чл. 19 от ЗПК, с изключение на тези, които възникват поради неизпълнение на договора от страна на потребителя; елементите на общата стойност на кредита, които не са включени при изчисляването на годишния процент на разходите по кредита, като в случаите, когато точният размер на тези елементи е известен, те трябва да бъдат посочени в договора, а когато точният размер на тези елементи не е известен, следва да е посочен начинът на тяхното изчисляване или

реалистичната оценка за тяхната стойност. Съдържанието на договора не отговаря изцяло на императивните норми за минимално съдържание на договора за потребителски кредит, посочени в ЗПК.

Твърди, че от предоставените от ищеца документи не може да се установи дали формирането на надбавката е съобразено с методиката за изчисляване на ГРП, съобразно т. 1 от ДР на ЗПК. Предвид изложеното, счита, че не са спазени императивните изисквания на ЗПК, уреждащи задължителното съдържание на договора, с оглед на което моли съда да обяви договора за недействителен.

Възразява срещу размера на претендираната от ищеца мораторна лихва в размер на 610.98 лева. Съгласно разпоредбата на чл. 116. „в” от ЗЗД с изтичане на кратката тригодишна давност се погасяват вземанията за лихви. Видно от посочения от ищеца размер на мораторна лихва, същата се претендира за период от повече от три години. Предвид изложените съображения, счита, че част от вземането за мораторна лихва е погасено по давност преди датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение пред РС Стара Загора, по което е образувано ч.гр.д. № 4867/2020г. по описа на СТРС.

От събраните по делото доказателства преценени по отделно и в съвкупност, съдът намира за установено следното:

Видно от приложеното към настоящото дело ч. гр. д. № 4867/2020 г. по описа на РС - Стара Загора е налице издадена заповед за изпълнение № 260773 от 25.11.2020 г. по чл. 410 от ГПК, с която ИЛ. Ф. С. е осъден да заплати на ищеца по настоящото дело сумата от 1720.96 лева за задължение по Договор за кредит за покупка на стоки, сумата от 927.14 лева възнаградителна лихва от 05.02.2017 г. до 05.12.2019 г., сумата от 610.98 лева мораторна лихва от 05.03.2017 г. до 16.10.2020 г. и законна лихва от 27.10.2020 г. до изплащане на вземането, както и сумата 107,11 лева разноски по делото.

От представения по делото договор за кредит за покупка на стоки или услуги CREX-14287371 от 17.12.2016 г. се установява, че на ответника ИЛ. Ф. С. е отпуснат револвиращ потребителски кредит под формата на кредитна карта CREX-14287371, оторизационен код a8600uyt, с размер на месечна погасителна вноска 75.66 лв. и срок на погасяване до 5.11.2019 г. /36 броя вноски/.

Безспорно е установено, че е настъпил крайният срок на договора, тъй като същият е сключен за срок от 36 месеца, като последната вноска е дължима на 05.11.2019 г. Между ответника и ищеца са възникнали правоотношения по договор за потребителски кредит по [чл. 9 и сл. ЗПК](#). Съгласно [чл. 9, ал. 1 ЗПК](#), договорът за потребителски кредит е договор, въз основа на който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане. Съгласно [чл.10, ал. 1 ЗПК](#) договорът за потребителски кредит се сключва в писмена форма, на хартиен или друг траен носител, по ясен и разбираем начин, като всички елементи на договора се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, в два екземпляра – по един за всяка от страните по договора. Съгласно [чл.](#)

[11, ал. 2 ЗПК](#), Общите условия са неразделна част от договора за потребителски кредит и всяка страница се подписва от страните по договора.

От събраните по делото доказателства се установява, че по – голяма част от императивно определеното съдържание на договора е налице.

По делото е депозирано заключение на назначената съдебно-икономическа експертиза, чието заключение съдът възприема като компетентно и добросъвестно изготвено. Вещото лице сочи, че е налице справка за извършено от ищеца плащане към упълномощения търговски партньор Технополис България ЕАД по издадена ф-ра №0580035616/17.12.2016 г. от последния на ответника на стойност 1 789.00 лв. по договор за кредит № CREX-14287371. Ищецът е получил само едно плащане по кредита в размер на 75.66 лв. на 1.09.2017 г., като ответникът е преустановил редовното обслужване на стоковия потребителски кредит на 05.02.2017 год., към която дата са били заплатени 1 броя погасителни вноски. Вещото лице сочи, че към 26.10.2020 г./ датата на завеждане на заявлението по чл. 410 ГПК/ до датата на проверката на 04.04.2022 г. погасителни вноски по кредита не са постъпвали. Размерът на задълженията по кредита към момента на изготвяне на заключението е както следва: главница в размер на 1 720.96 лв. /включваща вноски от №2 до №36 вкл. съгласно погасителен план/, възнаградителна лихва в размер на 927.14 лв. за периода от 05.02.2017 г. до 05.12.2019 г.; мораторна лихва в размер на 610.98 лв. за периода от 05.03.2017 г. до 16.10.2020 г. или общо дължима сума: **3259.08лв.**

Съдът приема, че договорът за потребителски кредит е действителен тъй като са спазени императивните изисквания, залегнали в [чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК](#). Видно от процесния договор за потребителски заем, кредиторът е посочил като абсолютни стойности лихвения процент по заема и годишният процент на разходите на заема. Действително, липсва ясно разписана методика за формиране на годишния процент на разходите по кредита /кои компоненти точно са включени в него и как се формира посочения в договора ГПР от 36.32 % /. Съгласно разпоредите на ЗПК, годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит.

Неоснователни се явяват възраженията, наведени от особения представител на ответника С. в отговора на исковата молба за недействителност на процесния договор за потребителски кредит поради противоречие с правилата на ЗПК. На първо място, неоснователни са доводите, че договорът не бил съдържал разбивка на всяка погасителна вноска и какви са му правата при погасяване на главницата по договора.

В чл.11, ал.1, т. 11 от ЗПК е посочено, че договорът следва да съдържа условията за издължаване на кредита от потребителя, включително погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на погасяването. Съгласно т.12 от

чл.11, ал.1 от ЗПК кредиторът предоставя при поискване информация за правото на потребителя при погасяване на главницата по срочен договор за кредит да получи при поискване и безвъзмездно, във всеки един момент от изпълнението на договора, извлечение по сметка под формата на погасителен план за извършените и предстоящите плащания; погасителният план посочва дължимите плащания и сроковете и условията за извършването на тези плащания; планът съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяването на главницата, лихвата, изчислена на базата на лихвения процент, и когато е приложимо, допълнителните разходи; когато лихвеният процент не е фиксиран или когато допълнителните разходи могат да бъдат променени съгласно договора за кредит, в погасителния план се посочва ясно, че информацията, съдържаща се в плана, е валидна само до последваща промяна на лихвения процент или на допълнителните разходи съгласно договора за кредит.

Съдът намира, че в настоящия случай, в договора се съдържа ясна информация за начина на издължаване на кредита за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски – посочен е общият размер на дълга /2743.76 лева/, срока на договора /36 месеца/, посочен е размерът на вноските /75.66 лева/, че са месечни. Ето защо, съдът приема, че договорът за кредит е обвързал ответника и той дължи процесните суми за главница и лихва за забава. Освен това съобразно [чл. 11, ал. 1, т. 6](#) и [т. 11 от ЗПК](#) в договора е предвиден срок и съдържа погасителния план, който е инкорпориран в него. Срокът на договора в действителност не е точно упоменат, но същият е определен, доколкото в погасителния план са точно посочени дати, на който всяка от уговорените погасителни вноски падежира, като последната вноска е предвидено, че следва да се заплати на 5.11.2019 г. Следователно, именно на тази дата изтича и срока на договора. На следващо място в погасителния план е посочен размерът на всяка една от дължимите месечни вноски, техния брой, начин на плащането им, като предвид обстоятелството, че лихвеният процент е фиксиран за целия срок на договора, не следва в договора да е упоменато какво би било разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на погасяването, поради което настоящият състав приема, че договорът е съобразен и с изискванията на [чл. 11, ал. 1, т. 11 от ЗПК](#).

Предвид гореизложеното, съдът намира, че предявеният установителен иск по издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК № 260773 от 25.11.2020 г. по чл. 410 от ГПК, с която ИЛ. Ф. С. е осъден да заплати на ищеца по настоящото дело сумата от 1720.96 лева за задължение по Договор за кредит за покупка на стоки, сумата от 927.14 лева възнаградителна лихва от 05.02.2017 г. до 05.12.2019 г., сумата от 610.98 лева мораторна лихва от 05.03.2017 г. до 16.10.2020 г. и законна лихва от 27.10.2020 г. до изплащане на вземането, се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен..

По разноските:

Съгласно представеният списък на разноските по чл. 80 от ГПК, ищецът е направил разноски в общ размер на 1020.36 лв. /по заповедното производство -**115.18** лв. и по настоящото такова - **905.18** лв., представляващи възнаграждение за вещо лице -280 лв.,

възнаграждение за особен представител-460 лв., ДТ – 65.18 лв./.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено по отношение на ИЛ. Ф. С. ЕГН ***** с адрес: ***** /назначен особен представител – адв. Л.Н. от АК-Стара Загора/, че същият дължи на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А. Париж, рег. № 542097902, чрез БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1766, ж.к. Младост 4, Бизнес Парк София, сгр.14, сумата в **размер на 1 720.96 лева** – главница по договора за кредит CREX-1428737, сумата от **927.14 лева** възнаградителна лихва, сумата от **610.98 лева** – мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 05.03.2017 г. до 16.10.2020 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр. д. № 4867/2020 г. по описа на Районен съд - Стара Загора, ведно със законната лихва, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК – 27.10.2020 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА ИЛ. Ф. С. ЕГН ***** с адрес: ***** /назначен особен представител – адв. Л.Н. от АК-Стара Загора /, да заплати на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А. Париж, рег. № 542097902, чрез БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1766, ж.к. Младост 4, Бизнес Парк София, сгр.14 сумата от **1020.36 лв.**, представляваща направените по настоящото и заповедното производство разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Окръжен съд - Стара Загора.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____